

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

1915

Személy

Helyszám

Szerző, Gábor A.

Cím Es szól a szegény pesti...

Forrás: az Újság.

Bp.

1915 11/3

(Idő)

ÉS SZÓL
A SZEGÉNY PESTI...

— Hetek óta nem olvastam lapot, nem értem rá, mert az élet gyönyöreibe voltam elmerülve éppen. De most, hogy felbukkantam az élet örömeinek habzó tengeréből, hát látom, hogy azóta egy okos dolog lett meg. Na, igazán okos dolog, hogy ezt az okos dolgot kitalálták. Hogy is van, nézzük csak. Hétfő, szerda, csütörtök, szombat, vasárnap: ezek a rendes hétköznapok, a közönségesek, a husosak. Kedd és péntek: ezek a hústalanok, husnélküliek, vagy régi, szebb szóval: hushagyóak. Kiválóan helyes. Ámbár nem egészen új ez az okos dolog, mert hushagyó kedd volt eddig is, noha csak bizonyos felekezeti tagjaira szorított. Most csupán a péntek változtatta meg a címet: ornat-át, mert eddig a pénteket bornyuzó pénteknek neveztük; ezentúl hushagyó péntek lesz a neve. Nagyon helyes. Borju-, marha- és sertéshúst ezeken a napokon nem fogok enni; becsületszavamra kijelentem. Vagyok olyam állampolgár, hogy ha az állam azt mondja: »kérlek alásan, ne egyél kedden és pénteken borju-, marha- és sertéshúst, szivességet teszel nekem velem«, akkor én nem eszek. És ha akármilyen megerőltetésembe kerül, akkor sem eszek...

Itt a szegény pesti kicsit elgondolkodik és csak

az elgondolkodás után folytatja:

— Be van írva a törvénybe, itt fekszik előttem, hogy a hideg husneműek, továbbá azon cikkek, melyeket már előző időben állítottak elő borju-, marha-, illetve sertéshusból, azon cikkek nem esnek tilalom alá. Ez szép a törvénytől, üdvözlöm őt. De én érzem magam annyira állampolgárnak, hogy ne vegyem igénybe ezt a könnyítést. Nem. Eltekintek tőle. Hideg borju-, marha- és sertéshúst sem eendek pénteken és kedden, s nem eendem az előző időben ugyanóbelőlük előállított cikkek sem. Hiszen a Bibliában is írva van, hogy: »hat napon át teremtette Isten...« — ja igaz, ez másra vonatkozik. A vasárnapi munkaszünetre, a mit most csakis Őszentfelsege tart meg. Teheti, van ideje rá. Hallom, rajta kívül még az angolok, a vasárnapi munkaszünet ortodoxai is igyekeznek ezt a szünetet megtartani. Vasárnap, ha csak lehetséges, nem verik meg a németeket. De ezt bőven kipótolják hétköznapokon, a mikor igazán annyi verést kapnak a németektől, a mennyi nekik tetszik. Tudniillik a németeknek.

Itt megint elgondolkodik a szegény ember, de aztán megint csak folytatja:

— Szó sincs arról, hogy én kedden és pénteken húst egyek. De ki látott már olyan jó állampolgárt, a milyen én vagyok? Ez a rendelet van már vagy egypár hetes és én nem tudtam róla, mégsem szegtem meg egyetlen kedden, vagy pénteken sem. Sőt most érzem ennek a rendeletnek

visszamenőleges hatását is, mert a mióta az eszemet tudom, sohasem vétettem ellene. Nem ettem kedden és pénteken húst, avagy husneműt, nem eszem és nem fogok enni.

Újabb kurta gondolkodás után ezt fűzi hozzá a szegény pesti:

— Igen, nagyon helyes. Ám. Mert van ennek egy árja is. Ha én ilyen gyönyörű koncessziót teszek, milyen bájad volna, ha valaki gondoskodnék arról, hogy a többi napokon, melyek számomra nem hivatalosan, hanem magánszorgalomból hushagyóak, némi húst fogyaszthassak. Vagy nem is: csak hideg husneműt. Vagy azt se: csak borju-, marha-, illetve sertéshusból előzőleg előállított cikkek. Azok se rosszak. Láttam egy jól szituált embert egyszer kolbászt fogyasztani, szemmel láthatóan jól esett neki. Nekem is jól esett volna. De ne beszéljünk ezekről a cikkekéről. Beérem azzal, ha hétfőn, szerdán, satöbbi — lásd

a kalendáriumot — egyáltalán fogyasztok valamit. Fogyasztok, a kutya fáját, általában, mert eddig csak engem fogyasztott az, hogy nem fogyasztottam.

A szegény pesti elméláz és befejezi:

— Borzalmasan helyes. De hej, hej, milyen jó lett vala, ha két hushagyó nap helyett két husadó napot gondoltak volna ki! Mert ki az a borju-, marha-, illetve sertés, a ki elhiszi, hogy volt eddig Pesten ember, a ki egy héten hétszer (7×!) borju-, marha- vagy sertéshúst eve? Mi a neve? Jöjjön, hadd sétálok el vele barátilag a vágóhidra.

Gábor Andor.